

Konstitutionsutskottet

Ink 2010-03-12

Dnr 050-1714-2009/10

Stockholm 2010-03-10

Begäran om granskning av regeringens hantering av EU direktivet om lagring av trafikuppgifter

Regeringen är bunden att följa de internationella överenskommelser som riksdagen träffat¹. En sådan överenskommelse är beslutet om medlemskap i den europeiska unionen där flera olika beslut i riksdagen bekräftat överenskommelsen och dess innehåll.

Genom vårt medlemskap i EU är Sverige skyldigt att som svensk lag införa de direktiv som unionen antagit förutsatt att de tillkommit på ett formellt korrekt sätt och inte strider mot grunderna för det svenska statsskicket.

Ett sådant direktiv är det om lagring av trafikuppgifter, det s.k. datalagringsdirektivet. Det antogs den 15 mars 2006. Direktivet syftar till att harmonisera medlemsstaternas skyldigheter vad gäller lagring av trafikuppgifter som har stor betydelse i samband med bl a utredningar av gränsöverskridande brottslighet. Det handlar bland annat om vem som har haft mobilkontakt med vem, när och var det skett. Ett bärande syfte med lagen är alltså att kunna lagföra och döma personer som ägnar sig åt grov kriminalitet som narkotikahandel, människosmuggling och terroristverksamhet. Men trafikuppgifter är även absolut nödvändigt för att svensk polis ska kunna klara upp våldtäkter, mord och andra grova brott i Sverige.

I samband med direktivets antagande angavs en tidsfrist för när det i respektive land skulle ha införlivats med den nationella lagstiftningen. Denna tidsfrist var för vissa delar av direktivet satt till senast till september 2007 och för andra delar mars 2009. Regeringen har helt medvetet försummat att hålla tidsgränserna, trots att det finns både en statlig utredning med konkreta, färdiga lagförslag väljer justitieministern och övriga regeringen att låta bli att agera i frågan. Hela 23 av 27 medlemsländer har införlivat direktivet. Det har nu gått så långt att Sverige blivit fällt i EU-domstolen för denna försummelse och kommer att få betala skadestånd.

Genomförandet av direktivet är som sagt ett led i att säkerställa att polisen och andra brottsbekämpande myndigheter fortsättningsvis har tillräckliga verktyg för att klara sina uppgifter. Det handlar alltså om att säkerställa metoder och uppgifter som redan finns och som används, men som riskeras på grund av den tekniska utvecklingen hos

¹ RF 10 kap.

operatörer. Detta förvägras av den borgerliga regeringen. Samtidigt har justitieministern vid ett flertal tillfällen kritiserat polisen för att inte klara sitt arbete, t ex i samband med stora värdetransportrån. Mot denna bakgrund blir justitieministerns kritik mycket märklig. Skälen för att inte lagstifta förändras även från gång till annan. Allt från att handla om integritetshänsyn till väntan på annan lagstiftning. Något som än mer sänker trovärdigheten hos regeringen.

Jag vill därför att konstitutionsutskottet granskar orsakerna till regeringens och justitieministerns försummelse vad gäller införandet av EUs direktiv om lagring av tfaikuppgifter.

Thomas Bodström
Riksdagsledamot